

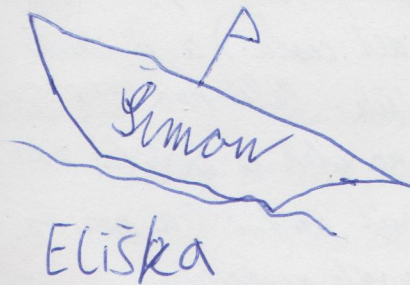

Právě otevřel kroniku 13. oddílu, do kterého chodí kluci a holky z Práhy 6.
Najdeš tu zprávu o všem dělářském, co se stalo na našich výpravách a laborech.
Otevři, přečti se a zavzpomínej, co jsme spolu zážili, nebo co se dělo, kdysi jsi tu
sám nebyl. A jistě, třeba, raněch vlastně zápisů v paměti našeho oddílu...

13. oddíl jsme založili, protože v Praze 6 bylo sice hodně oddílů, ale ještě ne bylo klubi a holky, kteří by chtěli do nějakého chodit. Provozovali jsme skvělé vědovci, kteří už své oddíly vedli (a často přidali děti), obepsali ostatní oddíly v okolí, vlepili letáčky a sešli se na první schůzi.

Zde jsou jména všech těch, kdo byli u toho:

zinka

Oli

Bert

EMa ☀

Lucka ♡

Bára ♡

KUBA
Lucie

Dorča

Linda ☺

Lea.

Matěj

Helena ☀

Frida

Zerda

Alice

Bubáček

Robík ☺

Ally

VONDRAŠ ☺

Výprava ke Gvejsikovi mohyle, 16. 10. 2021

První část cesty k mohyle byla větší s našimi, i když jsme si na předchozí schůzce poctivě naplánovali trasu (pod Bubáčekovým vedením).

Teď jsme se totiž na Hradčanské, na které jsme nejdrive dojeli na hlavní nádraží, a z toho jsme se vydali vlakem do Bojanovic. Bojím se, že už v tom vlaku smůla podstatná část účastníků neprostoou většinu svých obědů, protože od našeho oddílu se do vřadachu linala vána páry, paaty čerstvé křupající rohlíky a oči mohly padnout i na nějaký muffin.

hned po výstupu z vlaku nás čekal první kopec, který v první půlce kazily poradání stromy (nebyla v nich ani vidět cesta!) a v druhé zhlížela, kolíčky se jminy, které každému rozdál Bubáček. Celá hra spočívala v tom, že při každém jídle a čekání na vlak se spočítá, kdo má na sobě kolik kuliček. Cíl byl samozřejmě umít řídit (a mně by to celou dobu i vyšlo, když mi na poslední chvíli podle měřítkla Helca na batoh Ripek).

KLIŠTĚ

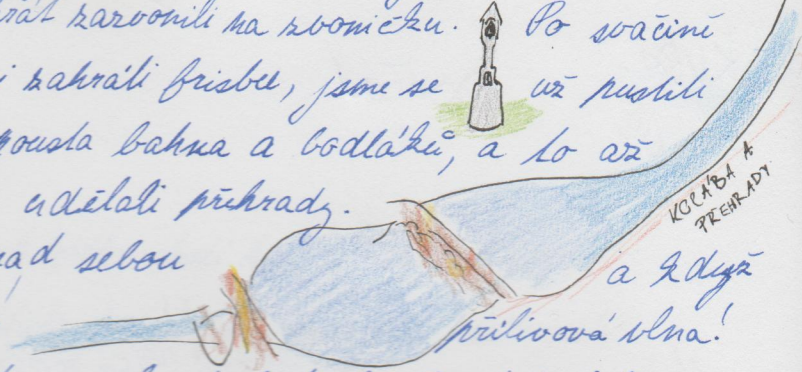
HELCA SE MI STĚŽE

Od vlaku jsme došli až do Bojanovic (protože zastávka a vesnice jsou samozřejmě jinde), kde jsme nějakému nebohému místnímu otchali maling a několikrát károovali na rovníčku. Po svácní na louce za vesnicí, na které jsme si zakrátili frístek, jsme se už pustili dolů údolím Kocábky. Molem byla spousta bahna a bodláčků, a to až do místa, kde jsme se zastavili a udělali přehradu.

KOCÁBA A PŘEHRADY

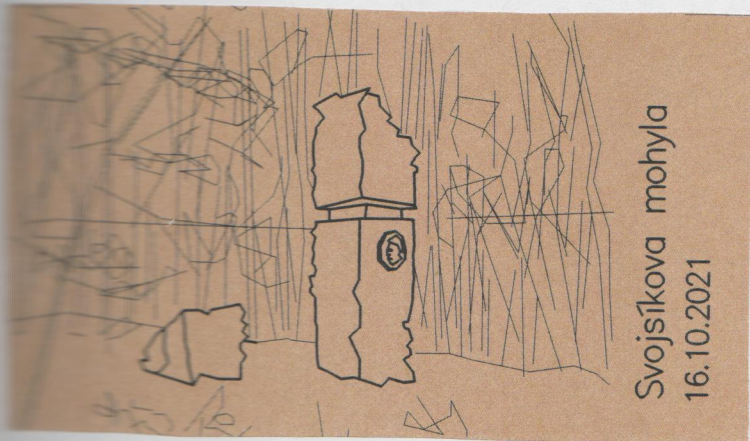

Bylo jich hned několik nad sebou a když jsme je sbořili, byla to pořádná přílivová vlna!

Během oběda proběhla inventura mokrejch bot: 5. Původně byly jen dvě, ale pak se Frida s Alpinkem ráhřovaly místo hraním severek skázkám přes potok (když oni nás strašně rychle vyřadili!). Naštěstí

jme měli dost pytlíků i ponožek. Postupně jsme došli na místo, kde byl druhý velký kopeček k výhledu stoupání ke Svojsíkové mohyle.

Svojsíková mohyla
16.10.2021

V kopci jsme se rozdělili. Heleča povídala o počátcích skautingu, zatímco Bub, Alpič a Dorča se vydali dál do kopce. Rozdělali před mohylou v malém kráku oheň. Postupně došli i ostatní. Každý s sebou přinesl jeden kámen. Těmi jsme pak obložili

ohniště a každý jeden kámen namontoval jednu věc, kterou

daný člověk přinesl do našeho oddílu. Poč' všichni

dostali své skautské sáčky a jeden výtisk Hoodička.

Před odchodem jsme ještě jednou vyhledali na strmém kopcí povodni (herní!), ale přes už to bylo veslou (spis necestou) dolů a do Hlithovic, ze kterých nás už autobus dovedl zpátky do Prahy.

Alpič

SVATÝ JAN POD SKALOU A MY NA SKÁLE

Jízda tam i zpět vlakem - nebo karty
a sníst všechnu svačinu.

žlutá protestuje mění barvu na zelenou.

Výstup na skálu mezi tím vyprávění
příběhu a bourání torpéd - hra: bylo jednou

jedno strašidlo co mělo za dceru mořskou

pannu. Pak se stala nehoda
propukl požár a tak
se strašidlo rozhodlo ho
ubasit dleku. Cesta pok-
račuje a už jsme
tam nahore kde se
dron rozhodl že fotka
prostě nebude.

MY MÁME HLAD!

Oběd uprostřed kolejí

a kri mi nalita taky (měs-
tečko palermo). Bejsboll na

kolejích a Alpíkův úraz. „Sušenky“ a hned je
tady nával. Pištidlo Lea už nepišťí a všichni
do všech strkají.

A Gordický uzel který nám jaksi nešel
rozvázat ale nějak jsme se rozpletli.
Jed který zabil krábe aneb dračák který
končí v půlce.

Zlobík: "běžím uklouznu a ležím."

Z lomu na Bubovické **Vodopády** kde chybí
VODA. Povinná výbava (když se nestíhá vlak) na
jednodenní výpravu spacák a karimatka
ALE MUSÍME NA JÍT DO BRU JESKYVI !!!

Cesta vyschlým korytem
potoka.

Erna a Linda

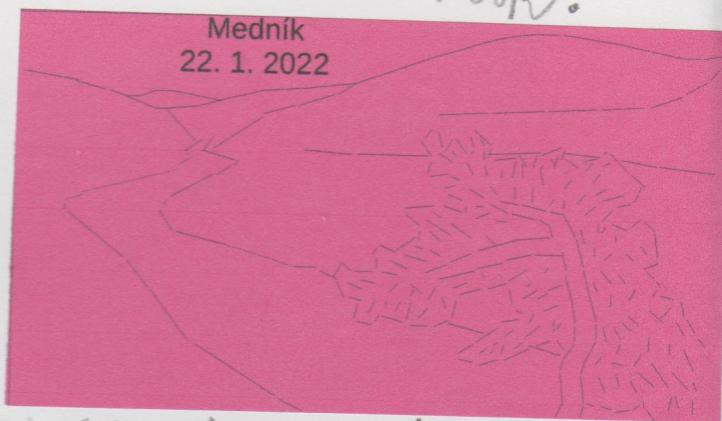

NAŠE VÝPRAVA NA MEDNÍK

Sešli jsme se na kvadčanské v sobotu
22. 1. 2022 ve 8:40.

Bylo nás hodně. Moc jsme se se-
šli. Pak jsme jeli tramvají až na
vlakové nádraží. Tam jsme nastou-
pili na vlak. Vě vlaku jsme si poví-
dali a hráli hry. Dojeli jsme na
nádraží Petuov u Prahy. To jsme
se divili že je sníh ale bylo ho
málo. Alpink nám vysvětlil hru
s valounama (máme ho na této stránce)
můj cíl byla hora Medník.
Vidali jsme se

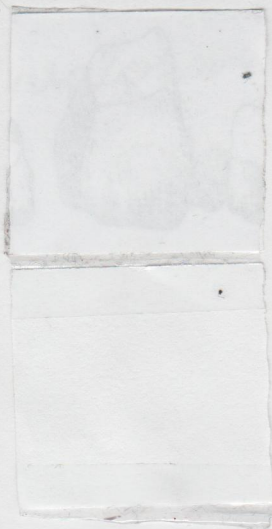
Pesázarovskou
stezkou. Šli jsme
do kopce lesem.
Alpink nám vy-
světlil další

hru.

NIC 😞

Když jsme tu hru
dohráli tak je šli
dál. Konečně jsme
v cíli. V cíli jsme
udělali oheň.

NA MEDN
IKU

Dali jsme
si braci
nu. a šli jsme
dál. došli
jme do vesni

ce a tam bylo vlakové nádraží
a pak jsme šli vlakem.
Až když jsme dorazili na d
další vlakové nádraží. Pak
jme šli tramvají a na
hradčanskou pak jsme
se posadili a vyšli.

miky m

Jak jsme vybírali loutku

Abychom měli v létě kde hábořit, rozhodli jsme se jednou po schůzce, že pojedeme konečně obhlédnout všechny ty loutky, co už máme vyřipovány. A že jsme chtěli jet v sobotu, tak jsme se síteli rovnou v pátek v klubovně a přespali tam. My holky jsme se pomalu vařily v posteli, zatímco páňovci se rozvalovali dole na demi.

V sobotu ráno jsme vyjeli za úsvitu ve složení:

to je
čepice

Bubačik
ti diš

Vondraš
mavigator

Šleha
sábovám

Alpis
spánek

Orali jsme to na nápad a soutěžili se Klancem, kdo bude dřív v Plzni.

U první loutky jsme potkali mistra remídele, smik a jedno velmi přátelské tele, kteri s námi šlo skoro celou cestu.

Ano, šlo, protože Bubačik se rozhodl nejít po cestě, po které to jede, ale raději zastavit u stáje (poprvé a naposledy, kdy byl

každý močdý). Klavni jsme kam ale našli aerosťový dům s přívodem vody a jedním kouty kouty piánem, kteri mělo jeden tón až o pět píltonů dál, než ten sousední.

Druhá loutka byla sna tři bářinata, přemnil a m' totiž rovnou celý rybník. A navíc kam nad kopeem tekla studánka, kteri dřívě sábovala vodou celou blížou vesnici. Obledli jsme rybník kolem dokola, já jsem se malým až po bradu propadl do bahna a cestou na nás štkalo nějaké hřřavi' zvíře, ale odešli jsme odhodlaní zjistit podrobnosti o majitelích.

A taky mají nejblížší restauraci, protože už jsme měli hlad.

Během dne jsme postupně navštívili 7 potenciálních táborišť, všude máš ale provádět dle toho průběhu, protože Vondraše uvažovalo vyprávění k měřičce o místních poměrech, zejména pak slovo b e j k. Všechno bylo jako bejk.

Na čtvrtém místě jsme poprvé rajeli na louku, se kterými se mělo dostat - kam jsme ale ještě trochu sabrali, trochu seltáčili, trochu rozkoupe-li a auto bylo zase spátky na silnici. Tam, mimochodem, nepojeďme.

V jedné chvíli jsme koukali kokej po louce pod týmalou ciblařnou. Už kam k ní jsou jenom pahorky po starých píech a jeden velmi vysoký komin. Zvenčí vypadá mnohem vyšší než zevnitř. Věřte mi. Vlezla jsem do něj.

Poslední místo jsme obcházeli až se západem slunce. Podvěrní paprsky nám osvětlovaly louku u Manětína, která ani nebyla na původním plánu jízd. S tím, jak na nás začaly blížet první hvězdy, jsme si domluvili, že máme problém: Bubáček začouval do bariéry!

A tak jsme se nastavili na celou hodinu, během které jsme nejdříve zkusili použít hrubou sílu a následně sněhové řetězy (které jsme zkombi-
novali s hrubou silou, protože mám vůle, ale vůle měly nasadit).

Hone dobrý, všechno dobré! Alespoň jeden řetěz držel, takže jsme se dostali ven a mohli rajit v Manětíně na písku. V černočerné noci jsme pak jeli do Prahy, kde jsme už museli jen vystoupit a rozdral si jídlo na celý den, se kterým jsme snídli jenom tu bábovku ke snídaní.

25.-27. 2.
2022

KUTNÁ HORA

V pátek jsme se všichni sešli na Hradčanské. Odtamtad jsme nasedli na ~~tram~~ tramvaj a dojeli jsme na Hlavní Nádraží. Tam nám vedoucí ukázali, jak správně mít na zádech batoh. Když už jsme došli na nástupiště, tak nám "neznámá žena" dala správné ~~na~~ postupy všech šifer. Pak jsme nastoupili do vlaku. Většina z nás se mačkalo

v uličce a jen pár jedinců mělo to štěstí, že si sedli. Když jsme dojeli do Kutné Hory, tak jsme podle těch postupů vyřešili všechny šifry, které byly v dopise.

(Dopis jsme dostali předchozí den na schůzce.)

Pak jsme došli

podle mapy v mobilu až do základny. Šifry byly k tomu,

abychom se dostali do základny

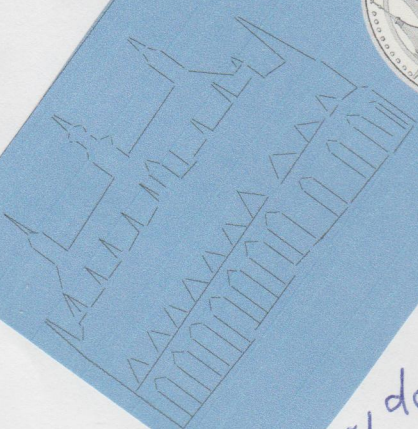
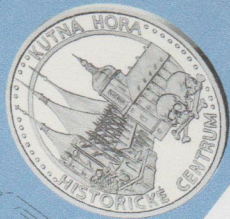
Jsmo totiž na výcviku TAJNÝCH AGENTŮ. Vešli jsme dovnitř, vybalili

jsmo si a navečeřeli jsmo se jídlem

z domova. Pak jsme hráli různé

deskovky až do desíti hodin. Poté jsme šli spát. Ráno nás vedoucí vzbudili písničkou

Kutná Hora
25.-27.2.2022

a následovala ranní rozvíčka. Nasnídali jsme se a šli jsme na dopolední výlet.

Cestou jsme hráli různé hry, např. přeskakování lidí co postupně přibývali v zástupu.

Na zakončení výletu jsme se naobědvali na hřišti. Po obědě jsme došli do základny a měli jsme chvíli volno. Pak jsme se vypravili do bazénu, který byl nedaleko. V bazénu nás seřadili do skupinek, podle toho kdo jak umí plavat. Ke konci jsme hráli vodního mrazíka. Když jsme přišli spátky do základny, tak jsme si zpívali a hráli různé karetní hry.

A najednou jsme slyšeli volání o pomoc, které vycházelo z kuchyně a jídelní místnosti.

Byly to: Helča, která se pořezala při krájení jablka a

Alpík, která se také pořezala, ale když krájela mrkev. Poslední zraněná byla Rád'a, spálila se o horký hrnec. Ostatní vedoucí měli na sobě reflexní vesty, protože to bylo jen záchranné cvičení. Po večeri nás postupně posílali ven se sirkou. A naším úkolem bylo ji škrtnout na důkaz, že jsme byli na správném místě.

21
Pak jsme šli spát. ☾ Ráno po snídani nás rozdělili do skupin po čtyřech. Dostali jsme úkoly, které jsme museli ~~se~~ splnit za hodinu a půl. Chodili jsme městem a zjišťovali jsme, ptali jsme se a klouzali se. Vyhrál tým Lindy. Bylo to tedy velmi vyrovnané. Nakonec jsme se naobědvali a začali jsme balit a uklízet. Vytírat, vyklepávat, zametat, vysávat a vynášet odpadky. Na cestu jsme dostali svačinu. Došli jsme na nádraží, po několika stanicích jsme přestoupili do jiného vlaku. Dojeli jsme až na Hlavní Nádraží v Praze. Metrem jsme pak dojeli na Hradčanskou a šli domů.

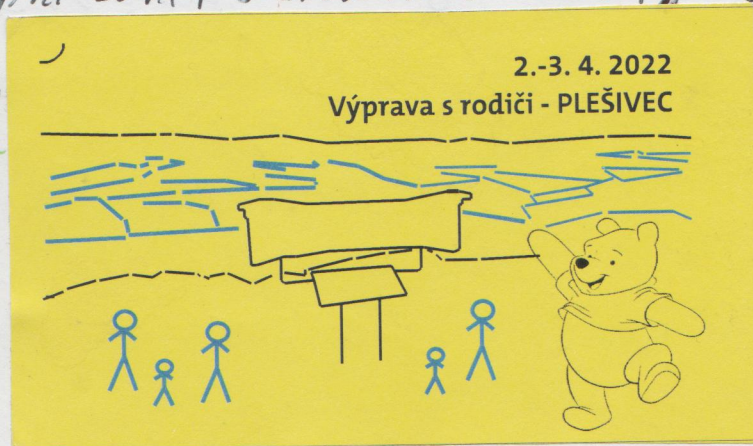
nová přezdívka: Linda / Libuše

PUTOVÁNÍ MEDVÍDKA PŮ

Je to výpra s rodiči. Během jízdy vlakem jsme vyplňovali takový papír. Na papíře bylo: jaká postavička chceme být z pohádky o Púovi. Po pár kilometrech chůze jsme rozdělávali oheň a ze surovin jsme vařili oběd. Než jsme došli na skálu, hráli jsme hry. Až jsme došli na skálu byl tam krásný výhled, potom jsme rodiče vedli na hezká místa. Po chvíli následovala další hra děti vedli rodiče poslepu a naopak. Pak následovala cesta na nástupiště, kde se hráli hry. Když jsme dojeli na Hlavní Nádraží, rodiče nás opustili.

potom jsme šli na tramvaj a odjeli jsme na
Hradčanskou. Z Hradčanský jsme odjeli autobusem
na zastávku U Matěje. Vystoupili jsme a v albertě
jsme nakoupili. Po nákupu jsme odešli do
klubovny. Dali jsme si večeri a šli spát.
Další den jsme vstali a měli jsme snídani.
Potom jsme hráli hry, byl oběd. Dále jsme
hráli hry a pracovali s dřevem a buzdovňou, a jeli
jsme domů.

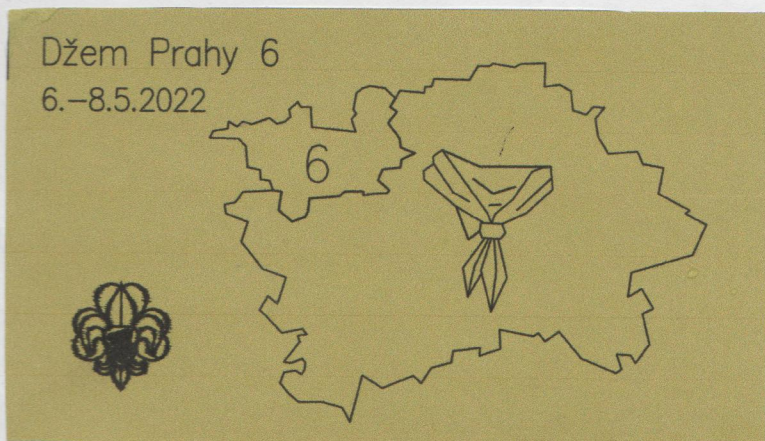
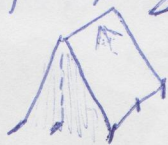
PSAL KUBÍK

Džem 2022 (Asterix a Obelix)

Je ~~čtvrtek~~ Pátek a třináctka se chystá na džem, sraz hradečanská. Když se všichni shromáždili na hradečanské máže se vyrazilo když tak sedíme ve vlaku tak někdo přijde s nápadem zabrat si městečk Palermo, Chraje skoro celá třináctka, mezitím co jsme hráli nám vedoucí oznámili ze se máme balit, že už budeme na místě. Po vystoupení z vlaku nás čekali 3 km. bylo to únavné a nemotorné ale přece jsme došli na místo. uvítala nás Hanka s Bubačkem, postavili jsme stany a poté jsme si za švej pro odznaky na které jsme si měli napst jména či přezdívky utkali pár hodin a šup do hajan. (* Ráno nás vzbudili ostatní ~~skauti~~ skauti a skautky. před nástupem jsme se oblékli a hráli si a překročil nám to ústí tup. Shromáždili jsme se u chobotnice aby nám řekli instrukce, přišli jsme na řadu brzo na ZV byli super úkoly, den utekl jako voda. zase už byla tma seděli jsme u ohně a roviдали si o druhý den jsme také vstali brzy ale bylo to už lepší. Popoledne jsme šli hrát hra která někoho bavila a někoho také ne. Po hře jsme si šli bali a skládat stani.

Po dlouhém balení jsme se šli osvěžit
do řeky. A poslední nástup byl tedy
řekli se pokřiky (mi žádný neměli).
A také byla vyhlášená ZV Třebáci z
Fénixové t. (mimo závod). Když jsme odcházeli,
bylo to smutné ale byl to hezký
víkend plný švandy která po cestě na
vlak meskončila jelikož márn ujel málem
vlak a jen tak tak jsme ho stihli na
Hradčanské se všichni rozloučili
a šli domů. TO BYL DŽEM 2022

Psala:

Bára M.

PŘÍPRAVA TYČÍ

V pátek Linda, Bára, Alice, Lucie, Naruto a Kuba spolu s vedoucíma vyrazili autem připravit tyče na tábor. 1. noc jsme tábořili v lese u kraje louky, kde jsme si udělali oheň a šli spát. Další den ráno jsme se přesunuli na druhou stranu louky.

Hned po snídani jsme se vrhli na práci. Přijel také Avalon. U oběda jsme zjistili že Naruto skoro nic neje. Po obědě jsme chtěli jít do rybníka protože bylo vedro. Vedoucí ale řekli že až zachvíli tak jsme si zahráli bang. Když jsme dohráli bang, šli jsme si zaplavat a zase do práce. K večeru ještě jednou do vody a hraní bang. Ráno už na nás čekalo jenom dodělat pár tyčí, odnést je do bažiny aby nám je nikdo neukradl. Stihli jsme také poslední koupátku. Po obědě jsme se zabalili a vyrazili ke klubovně. Cestou jsme měli zastávku na pumpě pro zmrzlinu. U klubovny jsme se rozloučili a šli domů

Tři bulžníkové skály

Všechno to začalo tím, že Vondraš s Bábem přinesli krabici jídla, každý si musel něco z krabice přihodit do batohu. Pak jsme šli na tramvaj a jeli na Hlavač. Vlakem jsme sice jeli jen asi 5 zastávek, ale v Berou ně jsme trčeli asi hodinu kvůli vysypanému vlaku. Večeri jsme (kvůli tomu) měli ve vlaku. Když jsme vystoupili čekala nás cca 3 kilometrová cesta s krosnami na zádech a ještě ke všemu do kopce. Nahore jsme se potmě narečerali a postanili torpy. A Emě v noci tekla krev z nosu, takže má flekatou karimatku. Další den ráno jsme měli vánočku s čajem,

27. - 29. 5. 2022
Vrani skála, Děd

byla rozvička a začala hra. Přišli za námi Indiana Jones mladší a Ohio, ti nás provázeli celý víkend. Před cestou zbývalo uklidit táboriště a mohlo se

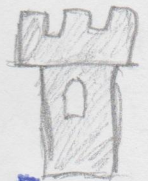
jit dál. Naším cílem byly tři skály (jak název napovídá) Vrani skála, Svata a Děd. cestou to bylo jako na houpačce, jednou nahoru a zase zpátky. Oběd byl jednoduchý: chleba, salám, olivka a pomazánkové máslo.

↑
Ema, Kuba a Eliška

2

Během cesty jsme hráli hry a měli pár přestávek. K večeři jsme si varili na ohni polévku a kuskas + nějaký marshmalouny (Jirka měl nerozky). Po večeři následovala malá bojorka (Frída šla první, protože si myslela, že bude mít výhodu). Za sobotu jsme ušli 13km, ale nám to přišlo jako 20. V neděli ráno na nás čekala rýžová kaše z ohně, která byla fakt dobrá. Následně jsme hráli hry, bálili a uklíželi (přičemž si Linda udělala něco s kotníkem). Už nám chyběla jen cesta do Berouna, oběd a jízda vlakem. Oběd byl stejný jako v sobotu, ale byl tunák a jedlo se na nástupišti. Ve vlaku jsme hráli klasiku (Palermo) a různé další hry. Jako obvykle jsme skončili na Hradčanské tam jsme se rozloučili a svištěli domů.

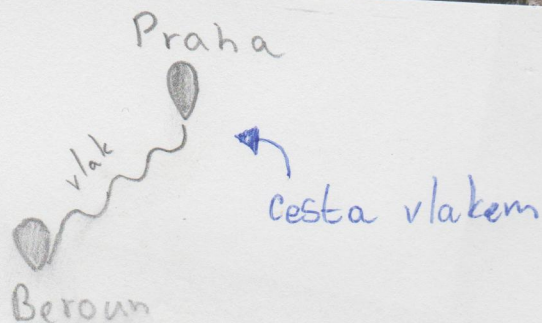

rozhledna na Dědu

Ben, Šimon,
Jirka, Lucka,
Anička, Rača
a Alpič jak
slézají z Vrani
skály.

Linda (Hejkal)

Starba táboru

24.-26.6.
2022

ani s Avalonem.
Víc jsme toho nestihli, jenom vyhodit spousta káží.
Zápis máti poslat Matěj a Ferda, ale jsou mašáci a
vybodli se na to.
Jediná věc vžáci nás máse očekávám je stěcha kuchyni.

Alp

~~Tabor~~

Tabor 17. 2022

Podpis všech skautů:

Naruto ☺ Lucka

Ben

Lucie

Matej ☺

Frida

1. den
Čekali jsme na autobusu a pastorce. a mezi tím se Naruto a
matěj vrátili. Naruto a Matěj se vypravili již ke studánce
Dalibor pomohl s šipí, a s kolíky a jehlicema. Když se
stavělo druhé šipko, Bub zlomil šip. Pak se šlo ve dvou šipkách
na hromadu.

2. den
Ráno jsme se probudili a uchylově začali kopat vedrovačku (Robin se k
nám vrátil). Postavěli jsme šipky až na lining. Postavené police v
kuchyni. Dalibor odjížděl a všichni jsou smutní. Začali jsme dělat hůlky.
První laborový oheň a rozdělujeme se do kolejí (nejvíce bylo ve Lmijorselu).

3. den
Dobře jsme se probudili !! Přijel Simon a máme o jednoročném věku. Hledání
ažby hrodem, hledali jsme svoji kolejní místnost a hodinu, nikdo až na jednu kolej
nevenoval. Vše jsme se rozešli o jak si vrátit tabul, boj s včelostřem.

4. den
Dělali jsme věc s kůře a dřeva, Robin si udělal oběd na nůž, který nešel jako a
Vondraš Robinovi daroval ten nůž. Londe, Naruto a Luce bylo špatně. Začala
vůlka protivosám a mi jsme vyhubili tři skočky na šipku vše: 1. skočka vyrobil
rovnováhu 2. skočka šokový vítr 3. skočka vodní polop. Naruto

5. den tábora

K snídani jsme měli míchaná vejč-
ka, která byla přesolená od Robina

Dopoledne jsme se učili kouzla. Učili
jsme se je tak že jsme zjistili co
ty kouzla dělají a splnit k nim úkol.
Odpoledne jsme dělali to že jsme se
hrabali v lékárníčkách atd. K obědu

jsme měli výborný těstovinový salát.
Potom jsme měli lakros s Rádou, ale po
chvilce to některé přestalo bavit
a začali hrát městečko palermo.

6 den tábora - 6.7.2022.

Dnes měl službu Mrzimor. - Frída Alice,
Ondra a Ferda. K snídani byla Jáhlová
kaše a k svačině ovocný salát.

Dopoledne jsme si museli udělat oběd
sami protože skřítki už přestali
vařit. Potom to hodnotili vedoucí. -

První byl Havraspán, pak byl Mrzimor,
pak Zmijozel a nakonec Nebelvír. Po
obědě jsme dělali mušličkování. To
je hra od rádkyň, která spočívá v tom
že nejdříve hledáme mušličky a pak
o ně hrajeme ocašky. Potom se hrá
bramball a večer jsme v kuchyni
zpívali písničky.

Frída

7. a 8. Den Tábora - 7-8.7.2022

Dnes je puťák. Všichni si mohli
vizit jen 10 věcí. Cesta je dlouhá
6 až 10 km. Do večera jsou vši-
chni na místě. Celý den hodně pr-
šelodali jsme si večer a šli jsme spát.

7 Den

Ráno byla velká snídaně na vi-
hlídce. Zbalili jsme si a šli jsme
do Manětína. V Manětíně jsme
měli otázku.

Neznámý
autor

9. Den Tábora - 9. 7. 2022.

Ráno nás probudilo ranní troubení Bubačka na vstávání.

Následovala rozvíčka poté snídaně - k snídani byl poruč:

Po snídani jsme se rozdělili - někdo dělal sušák nad kamnami, někdo sekal nebo štípal dříví, někdo nosil barely s potoční vodou, atd. - I když tohle se dělo každý

(den co skoro každý den)

Po ranních pracích jsme se chystali na oběd.

Po dobré obědi byl polední klid. Většina lidí hrála např.

BANG!, NEOBVIKLÍ PODEZDŘELÍ atd. Všichni se těšili na

odpoledne, kdy jsme šli do dalšího skautského

tábora 137. oddílu Dobromysli. Tam jsme hráli Metro.

Hra jako opravdové Metro, jenom jsi na každé zastávce

se musel podepsat. (Prádo) Poté jsme hráli písničkovou kopanou.

Prohráli jsme 5:2 😞 Vraceli jsme se a najednou přijede

k nám auto a .....? Kněz!!! Ukázalo se že Vondráš

objednal kněze a bude modlitba. Vrátili jsme se do tábora

a dali jsme si večer - poté nástup a to je vše.

Neznámý
autor

V průběhu tábora bylo zvoleno jméno oddílu...

PROČ SMŮLA

Proč má náš oddíl tak divné jméno? Smůla? Možná to vypadá jako smutné jméno, ale je za ním skryto více hezkých významů.

Jako první je důležité říct, kde se vzalo číslo oddílu. To jsem volil dříve, než se poprvé sešli vedoucí, kteří měli oddíl zakládat. Někdo se mi totiž věřit na osud a že s ním nemůžeme nic dělat. Stejně tak nevěřím, že 13 je zlé číslo. Tak jsem ho zvolil a věřím, že nám neštěstí nepřinese (ale pokud ano, tak to ve stylu Rybářky na tu třináctku svedeme).

Symbolika samotného jména má pro nás hlavní tři významy:

- Tím nejméně důležitý je (byť nejviditelnější), že hezky ladí s číslem oddílu.
- Druhá symbolika je pro nás historická - návrh tohoto jména padl poprvé v dubnu 2022, když jsme jeli vyrábět tyče na trepa na tábořiště u Lipí u Mačetiána.

Byli jsme noví, relativně malý oddíl s mladšími členy. Někdo by řekl, že nevládneme postavit tábor (a taky nám hodně pomáhal Aulon), ale řekli jsme si, že do toho půjdeme. A tak jsme na tyče vyrazili ve složení: Helča, Alprk, vedkyne Linda, Alice, Lucie (Hrozus), Bára a za kluky Kuba, Navato, Vondraš a já. Strávili jsme víkend práci, muselo se vyrobit 70 tupevek, což je na 2 dny docela nálož. Zvládli jsme to. Při práci jsme se bavili o všem možném a dost i na téma jména oddílu. Padaly různé názvy a mezi nimi i to, od čeho jsme byli všichni zasaženi - Smůla.

A Smůla už nezmizela. Poté, když se řánilo jméno oddílu, tak ji vědy nikdo znovu vytáhl. Až se na táboře objevila definitivně.

- Třetí a hlavní symboliku vidím v lepicosti Smůly. Smůla spojuje, Smůla drží pohromadě. A pokud chceme spokojeně dosáhnout velkých věcí, tak přesně taková musíme být.

Tak teď už jenom oddíl přejí, ať nám Smůla nezmizí, neztáhne se.

Ať přetváří všechny přeláčky a hoří jasným plamenem dlouhé roky!

Dubíček

Třináctku na kroji máme
smůly se však nelekáme.
Lepí se nám na paty,
a práce jsme vysmátí!

(Autorkou je Alprk)

11. den tábora

Zápis 11. dne bude formou zápisů, které si vedla Rada na samotce v rámci výzvy 3 orlí pera:

(zápis z večera 10. dne byl vynechán)

Ráno mě vzbudilo slunce hodně brzo, ale v táboře se zatím nic nedělo. Teď už je v jídelně slučba a rozdělala oheň v kamnech.

Rozesněl se budiček a chvíli nato se začali všichni rozvaňovat trochu ze spaní. začala voznička, která byla běžná.

Když se zapískalo na snídani, všichni se nejdříve sešli před jídelnou a až pak šli jíst. (Po návratu ze samotky jsem zjistila, že je to nová rutina před jídelnou)

Na nástupu bylo až děšivě málo vedoucích - konkrétně dva. Po nástupu následovalo klasické kontrolování úklidu a písní dne. Pak se všichni převlékli z krojí a začali pracovat. Okolím se ozývaly různé selhyrek.

Po obědi a poledním klidu následoval odpolední program. Nejdříve se vydala Heleča v plášti přes louku směrem k rybníku. (infant trochu pro mě, protože jsem had tou loukou byla na samotce). Za nějakou dobu se k rybníku vydali všichni.

U rybníka se na čelnu od Dalibora louily (z rybníka) házečky s cíkama a rozdělával oheň na vodě. Po programu se všichni ještě myli.

Od rybníka se první vrací Vondraš s kládama v nuce a potom po časech i zbytek dětí s vedoucími.

celý den jsem měla trochu problém se zorientovat v počtu vedoucích. Po návratu ze samotky na nástup jsem zjistila, že v táboře byl ten den i Dalibor.

(zápis byl hodně osekán o některé pasáže.)

Večer byl slibový oheň. Radkyň (Linda, Bára, Lucka a Alice), Šimon a Radka slibovali. Nově bylo také představeno nové oddílové jméno.

~ Smůla ~

a pokřik: (jednáct, dvornáct...)

{
Třináctku na kroji máme,
smůly se však nelekáme.
Lepí se nám na paty
a přece jsme vysnátý.
}

12. den tábora

Další den (12. den) byla vedoucí dne Raída (já). Na ranním nástupu jsme už křičeli náš nový pokřik.

Popoledne byly ateliéry: Vyroba bot s Apilem a koračky se mnou. Po obědě byl hodně dlouhý polední klid. Bylo velké teplo a všichni byli unavení a leželi v hamáčkách.

Protože se tak protáhl poledník, už se nestihala Vondrášova vzdělávací lekce být přesunutá na další den. Takto odpolední program byl furtfupáky. Vyhral Havraspát. Nejúspěšnější hledač zlatonky byla Ema - získala si tím tedy přezdívku.

Ema → Zlatonka

Večer po večeři a nástupu se hrálo pár her z partičky (interview, stop, detektor lži). Po partičce se šlo spát (dokonce se dodržel čas večerky).

Raída

~~12. den tab~~

12 den tábora

13. den tábora

13. den táboru

Ráno zatroubil Bubaček budíček a vzbudili jsme se. Potom byla rozvrička a snídaně. Poté byly ranní práce - chystání ohně, štípaní a věžání dříví atd. Po ranních pracích jsme hráli hra štáb - to se hraje tak že jsou dva týmy a dostanou se kaptičky. Po tom se spolu bojují. Něco zabíjí něco a něco ničí něco. Po obědě a poledním klidy byl dělený program na kluky a holky. - pro holky snad nejlepší chvíle táboru. Dělalý jsme si totiž masáže a copánky z bavlnek do vlasů. Kluci zkoumali a učili se o autě a potom stříleli. Pak jsme se z vondrášem bavili o tom odkud jsou různé naše věci o tom jak být hospodárný a ekologický. Večer jsme měli zkoušky NKÚ - co ž jsou zkoušky z kouzelnických i obecných znalostí, a poslední byl

Frida

Mrzimor - ve kterým jsem
ja 😞

14. 7. 2022. čt.

14. den tábora

Při ranních pracích jsme dodělávali oheň. Dopoledne jsme měli jakoby "volný čas" a v tom jsme hráli různé hry a dělali náramky. Pak jsme s Bubačkem vyrazili dolesa a dělali jsme sádra. Po tom jsme vyrazili porazit nepřítele z druhé kouzelnické školy. - prostě to byl další puták. Šli jsme na hrad nečtiny a mezi tím jsme plnili úkoly jako třeba vyřešit sudoku, seřadit čísla na stromech, přebrat čočku černou od oranžové. Což jsme na havraspán Linda, Eliška, Ema, Matěj, Ben. čekali asi půl hodiny, což jsme se hrozně zdrželi. Na hrad nečtiny jsme dorazili asi v půl jedenácté! Tam jsme museli přemoci nepřítele (převlečeného Bubačka) tak že jsme mu museli sfouknout všechny svíčky. Usnuli jsme všichni asi ve dvanáct.

Frída

15. den táboru

Tato stránka
byla psána ve
vlak^u takže to
není nejhezčí^{!!}

Ráno jsme si udělali na ohni krapicovou kaši s rozinkami a ananasem.
(pořád ještě ~~na~~ na hradě Nečtiny)

Potom jsme šli kopec z toho hrada a potom nás na velké křižovatce rozdělili podvou kolejích - Zmijozel a Mrzimor a Havraspár a Nebelvír. Ale hned na začátku jsme usoudili že je lepší jít po celém oddílu. Potom jsme si o přestávce dali ~~tr~~ neukárenou čínskou polevku^{!!} (byla moc dobrá^{!!}) A protože jsme zvládli cestu suprově tak jsme v táboře byli dříve než vedoucí autem! To jsme fakt nečekali ale hlavně jsme byli nadšení že jsme zase zpátky^{!!} ~~Do to~~ Potom už jsme se jen čistili a myli aby nás rodiče poznali. Pak ~~konec ne~~ přijeli rodiče a dělali se obrovský slavnostní ohně. Tak tam bylo hodně dobrého jídla^{!!} MŇAM^{!!}

16 den tábora - konec

Celý den proběhl úplně normálně ať už že tam byli rodiče. Prostě normální den s dobalováním, uklízením, a tak dále. Ale také byl normální den aby si rodiče mohli vidět jak takový den vypadá. Dokonce i nástupy byly! Ondra a Mikešovi odváželi mnoho věcí do klubovny protože měli dodávku. (A taky samozřejmě protože chtěli) Nejdele (asi do šesti) tam zůstali Lindovi a Fridovi. Ale také Ondra a Mikešovi, Alice a Luckovi a Bařovi ale ti odjeli už předtím. Nejradši bych tam zůstala ještě pár týdnů. (samozřejmě bez putálek)

O víkend 24 až 25 jsme byli na výpravě. Vyrazili na
 Krivobládko. Bylo hezké počasí. V sobotu jsme z Prahy
 vyjeli vlakem. Potkali jsme jiný oddíl, v kterém byly
 děti z cizích zemí. Pak jsme přestoupili ~~na~~ do autobusu.
 Pak jsme vyrazili na kopec. Cestou jsme se zastavili na mítině,
 dali jsme si oběd, hráli jsme hry. Večer jsme našli místo
 na spaní. Rozdělali jsme oheň, Bubaček hval na kytaru,
 spírali jsme. Pak jsme si dali večer. Noví z nás
 dostali od Bubačka ~~Mo~~ Nováčka. Byla večerka a šli jsme spát
 do tůpů. Ráno jsme se zbalili a šli jsme k ohni vařit ~~veselí~~
 snídaní. Po snídani jsme šli na kopec, cestou jsme si dali svačinku
 u studánky. Na ~~hoře~~ ~~hoře~~ jsme si dali oběd. Pak jsme ~~šli~~
~~na~~ ~~hoře~~ jsme vyrazili na vlak. ~~Byli~~ Byli jsme tam dřív tak jsme
 hráli hry. Potom přijel vlak a ~~ve~~ vlaku jsme hráli městečko
 palárna. Na hračanské jsme se potkali s rodičema.

Mina

Napříč Prahou přes 3 jezry, 28.9.2022

Pluň nadšení ze Tří jezry 2021, rozhodli se vedoucí, že letos s nimi udělají volnou oddílovou akci. Původně jsme měli jet závod v kategorii trénink, abychom se vyhnuli Nordi amatérů, ale po dlouhém dohadování se se systémem registrací jsme postavili 11 posádek na volné splatě.

Naše naděje na příjemnou projížďku po Vltavě se ještě zmenšily, když nám smízelo modré nebe nad hlavou a nahradily ho silné mraky, které trvaly na tom, že mít vodu jen pod lodí je práce málo.

Původní plán byl, jet najednou. Jelhal během prvních pěti metrů, když se nám (byla jsem na baracce s Ráďou) bernardijně ztratil zbytek oddílu. Postupně jsme se ale vzájemně dojeli a začali na Vltavě míjet.

Koho minuli všichni, byl Vondraš na Štítkovském jeze. Klasicky vytlakoval z vody ty, kteří měli smůlu a pro jejich vlastní nešikovnost jim další jez zakázali. Což bylo dobré, ztráty na Staroměstském byly znatelné. S naší barackou šel první chvilku, když nám patnáct metrů před jezem zkeřila cestu vlna kánoe, úplně nám vyosila příď a následně se sama evakla. My jsme si se sáraly Vltavou nepokřivení, jedna z našich posádek ale takové štěstí neměla: Bakova máma a sestra Aida chytlly špatnou vlnu a vzaly to bokem do vody.

Záchranáři se o ně chvilku přetahovali, pař je ale vyvadili na pláň, ony se přivlečly do suchého a pokračovaly dál.

Y nad všichni si dali malou odbočku
do Čerlovky. Bylo to na mě jak
na D1 v pátek odpoledne, ale
nažonc jsem se prodrali až
ke mlýnskému Zálu (na kterém
rovna leslo nějaké děti, návštěvní
cizí). Poté nás čekal jenom
jízda u Slovane, který je po tom,
co člověk přežije Staroměstský,
vlastní fakt nuda. Tak jsme ho

sjeli ve složení raft - bareka - raft. My uprostřed jsme držely všechno
pohromadě a musím říct, že z toho jsem skončila mokrá nejvíce.

Na Slovane: už stačilo jenom vytáhnout nahoru lodi, uypít čaj,
kterí přiměly doprovodní suchoremské posádky, všichni se do sucha
a všechno vrátit.

Jen vedoucí a rádky si pak ještě dali staz v klubovně,
kde jsme seděli do pozdních večerních hodin a vymýšleli věci
k celému dalšímu skautskému roku (a Hleča schůzka po tom,
co jela na raftu Dalibora s asi 10 dalšími lidmi).

Podtrženo, ucteno, jízdy jsou i v děti fajm. Uvidíme, kolik
jich pojedeme za rok.

Alps

Podzimní výprava Karlovy Vary 26. - 30. 10. 2022

Ve středu jsme se sešli ráno na Hradčanské a jeli jsme autobusem do Karlových Varů. Bubaček a Alpič jeli s námi autobusem, Vondraš jel autem a Helča přijela později, hned když jsme přijeli. hráli jsme hru, kdy všichni jsou slepí a dva kteří vidí se musí ubytovat pokoje dole byli kluci a ve druhém patře holčiči. Hned jsme dělali oběd. Chlebičky. A po obědě jsme zkusili jezdit na lodích, byl to trénink

na sjíždění Ohře. Hned první noc kluci dělali velký Bugw. Druhý den

jeme šli do Bečova nad Teplou. Všichni byly ve skupinách podle pádky.

V Bečově nad Teplou jsme vyděli druhou nejcenější věc v České republice.

Byl to Relikviář svatého Maura. O historii nám tam povídali Vondraš a

prevodce. Další den jsme šli na Lohet hráli jsme tuovou hru, každý tým měl stejné otázky o historii města a hradu Lohet. Všichni týmy to zvládly na jedničku. Pak jsme si šli udělat oběd k Ohři. Po obědě jsme

šli sjet Ohři. Sjeli jsme dva jazy. Týmy v lodích byly: Alpič a Adám,

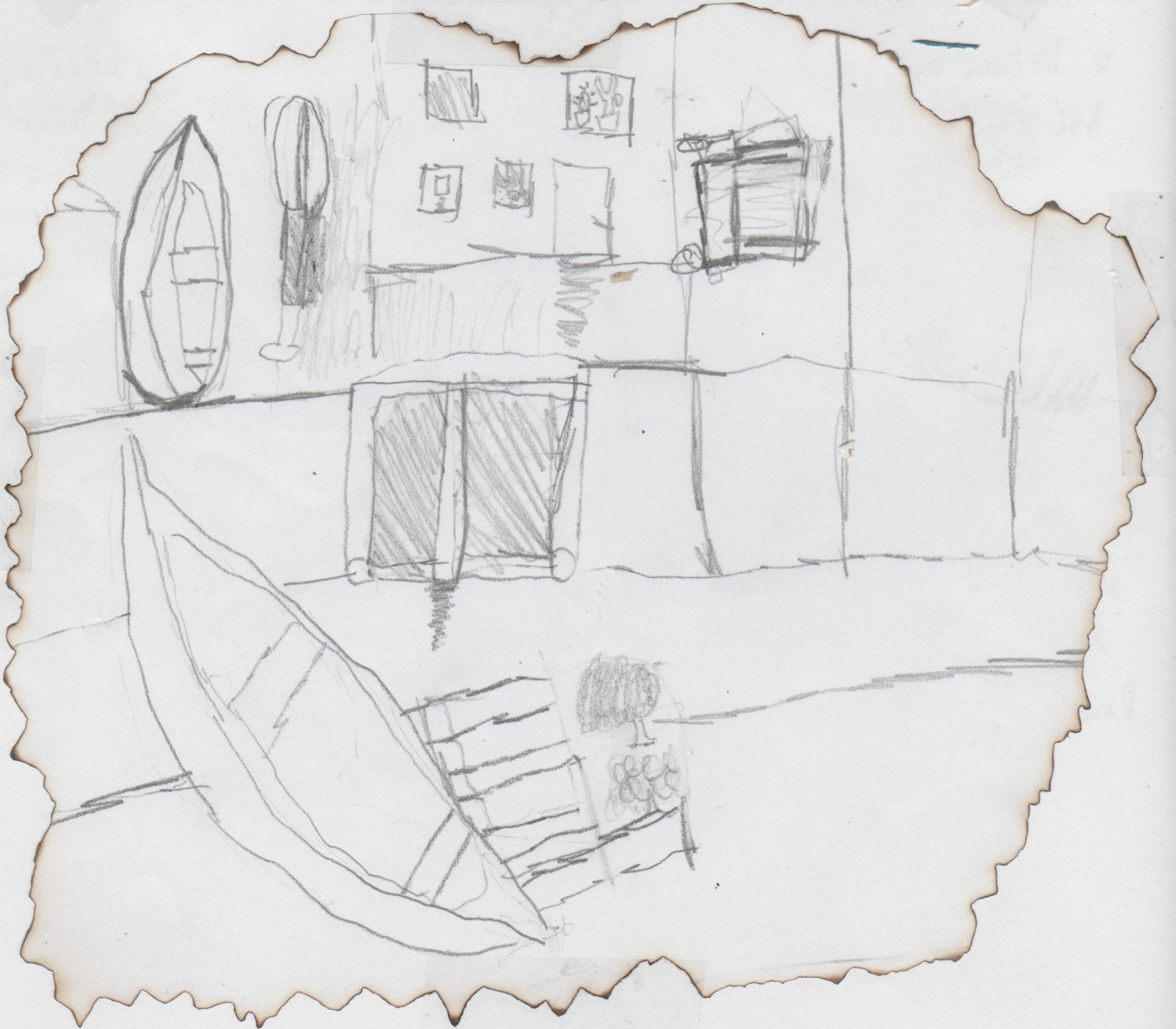
Anička a Eliška, Míša a Frida (voda ceta), David a Ondra, Mireš a Bera,

Bubaček a Šimon, Vondraš a Ferda, Kuba a Haruto, Linda a Alice, Bára a Lucka.

Sjeli jsme to úspěšně. Předposlední den byl den výhledu. Poslední den jsme šli do centra města Karlových Varů. Je to krásné Lázeňské město. Pili jsme Léčivou vodu, které chutná jako krvavé hleny a je dli oplatky.

Pomní jsme jeli autobusem a četli si příběh od Bubačka.

Přelouč

Hned jak jsme do klubovny
vešli, bylo to super holky ve své
místnosti měli plno gaučů a
křesel, potom ale přišlo to hlavní,
u kluků byla skříň plná převleků,
takže jsme se ten večer hodně nasma-
li. třeba Marek se převlékl do toho
obleku s penízky ~~so~~ a má ty bršňákové taneč-
nice, potom k tomu přidal ještě podpatky a
měli jsme tu hotovou bršňákovou tanečnici ~~ho~~ ráno
jsme se probudili ~~a~~ jsme slyšeli Zlatonky jak
říká že ta bouřka trvá nějak moc dlouho, ale
so jen kluci stěhovali stoly, měli službu a vařili
nejčlovou kaši. A jestli chcete slyšet od Elišky její parodii,
tak vám jí ráda zazpívá. Po snídani se zavelelo
sbalit a do boť a šli jsme na vlak.

A hádejte co se na'm ve vlaku stalo,
prostě normálně jedeme vlakem a najednou
se roztrískne okno, prostě je v okně díra a
okolo ní po celém okně takový ty prasklinky.
Ten výlet byla v podstatě cesta ~~z~~ všude
okolo Labe a koní. A pro Vondraše jsme vymyslely
novou přezdívku: "kapitán v louži" protože
potom jel na nějaký výcvik na kapitána,
(byl molero a louže) Další den se
odjíždělo a k obědu byl segedyn a
cína. Pak se už jenom jelo domů.

Vánoční výprava

18. 12. 2022

byla na sněhu. Bylo asi minus milion. Testi jsme se klasicky na Bradčanské a jeli Lysolaj. Postupně nás vedly sítě po tras, kterou připravila Ráďa.

Jako první jsme viděli fontány, ve které byly živé ryčky; schovávaly se ale pod chvilicem, jak to šlo. Na prvním kopci hned všem naprosto smířel z hlavy už výprava a začal volný spěch z kopce na čemžoli.

Potom jsme šli do Houslí, což jsou sádkové náhodné skály. Klavne tam ale Zlora prohlásila památnou pravdivou větu:

"S tebou je to těžký, Bubačku."

To nám dalo dost energie, abychom vylezli do kopce a tam si zahráli sítě máčkou koničku. Po té padly se obití první rukavice a Simončou byl kraj rovnal jako puku.

Postupně jsme se stáčeli k Jánce. Na rohu nemocnice jsme vykopali ze sněhu (jako Maruška) vlastské ořechy, ve kterých se schovávaly instrukce, které nás dovedly k místu oběda. Tam nám Ráďa rodiče dali delší teplý čaj. Viděli jsme i Žo u Hlubočep a na vyhlídce v Jánce si rozdali dárky (každý, kdo jeden donesl, jeden dostal). Z vyhlídky jsme sešli (a sklouzli) dolů do údolí.

Tím jsme spěchali, aby Kuba stihl oslavu narozenin a jármile byl z doslechu, rozdělali jsme oheň, na něm udtělali kázo a smoruo.

Nakonec jsme si kolem stroměčka rozpívali pár kóed, uhasili oheň a vydali se zpět na Bradčanskou, kde jsme se spokojeně rozešli domů.

A

Přespávání v klubovně a volba vedoucího další výpravy

Pátek večer:

Přespávání vedoucích s rādkyněma. K večeri jsme měli Minestrone a spaghetti bolognese. Následovalo pomáhaní Bubáčkovi a potom už jen zábava

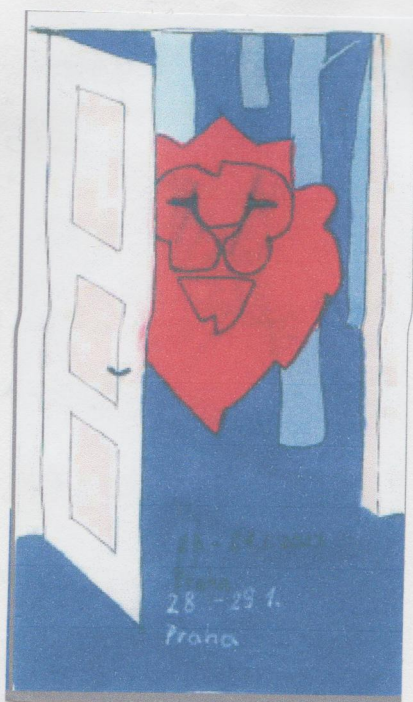
Sobota:

V sobotu ráno přišli ostatní a začal souboj. Kandidáti byli Alpek, Hela, Bub a Vondráš. Vyrázili jsme tedy na celodenní výlet až do Suchdola. Těsně před Horoměřicemi nás zastihl veliký vítr. Někteří už měli hlad a tak jsme zrychlili směrem Kozi hřbety. V údolí jsme si dali oběd a výlet pokračoval. To už začínal duel Pavla s Babišem. Všichni jsme doufali v Pavla a sledovali každou minutu. Před Suchdolem jsme mohli bouchnout šampaňské, protože výsledek byl už jasný. V autobuse cestou domů jsme si ve družinkách domluvili co uděláme k večeri. Lísky se rozhodli, že udělají čockovku a Kosatky česnečku. Večer byl rozhovor se všema kandidáty na vedoucího příští výpravy. Pak už jenom kytara a slibovaný film naše vdaštní "prostrěno"

Neděle:

Vstali jsme, nasnídali se a po jedné družince vyrázili. S každou družinkou šli dva vedoucí. Začali jsme na Hlavním nádraží a skončili na Malostranské. Cestou jsme plnily úkoly, aby jsme se dostali až nakonec. V klubovně jsme si dali pozdní oběd a začli jsme uklízet. A teď! to hlavní! Kdo vyhraje naše volby?

Volba byla jasná. Další výpravu povede
Alpík. Doufáme, že jsme si zvolili dobře
a výpravu si uijeme.

Kocour v botách - Liberec

Když jsme flixbusem dorazili na naši zastávku šli jsme nakupovat do Penny. Když jsme nakoupili, tak jsme jeli tramvají a pak pěšky do základny. Zvenku vypadala základna dost bídne: zamřížovaná okna, oloupaná omítka, dlouhá a nízká budova. Vevnitř to nevypadalo o moc

lépe. Uprostřed domu byl sklad a záchody byly na druhé straně než jsme spali, což bylo dost blbě. Kluci našli v propadlejší posteli, vzkaž, bylo tam

tohle: jestli tohle čteš tak už jsme mrtví uteč dokud můžeš! To bylo dost podivné. Ke večeri jsme měli chleba s rybičkovou pomazánkou. Pak jsme se koukali na kocoura v botách. V polovině jsme skončili. Když jsme se dokoukali šli jsme spát. Ráno napadl sníh tak jsme šli na rozsvičku do sněhu bosí. Šli jsme na Ještěd a po cestě jsme

nesli kladu a tím jsme si vysloužili kočičí život. Po cestě zlatonka stvořila čiči a Naruto jí pak zničil za to jsme ho vyvrátili ve sněhu. Pak nás potkali nejačí cizinci s nakladákem a potřebovali pomoc, protože jim to po česte moc podkluzova. Nasedli jsme si tedy na korbu a oni nás svezli právě tam jsem se dozvěděla že mi mamka zakázala s někým jezdit autem. Asi po třetím pokusu jsme to vzdali a dál jsme šli pěšky. Bylo to hodně dokopce. 2hruba v půlce kopce jsme si udělali preztaůvku a hráli jsme hru jak převéžk lodkou vlka, kozu a zeli tak aby ti všechno zůstalo nesnězeno. Když jsme to vymysleli tak jsme šli dál a zastavili jsme až na hřišti kde se skoro všichni točili na nějakých kolotočích. Znova jsme se vydali na cestu a zastavili až u oběda kde jsme najedli a skoro všem zmrzli ruce, konkrétně těm co neměli dost teplé rukavice. Cesta na vršek trvala strašně dlouho. Když jsme došli nahoru na Ještěd tak jsme si dali čaj. Pak jsme mohli jít kam jsme chtěli. po restauraci. Ten výlet jsem si užila, ale ta zima byla někdy dost protivná. Po cestě dolů jsme se klouzali a

běželi, bylo to zkopce. Alpink nám rozdala nějaké věci a ty jsme měli sníst bylo to hrozně hnusný. Když jsme se vydali dál Alpink nám rozdala kartičky a ty jsme si měli zapamatovat dále po cestě nazpátek (nebyla to ta samá cesta jako ta kterou jsme šli nahoru) jsme se zastavili na rozpadle bobovací draže. Potom jsme šli přes město, byla už tma. Pak v základně jsme pojednom chodili na záchod a zase zpět. Museli jsme utrhnout jeden dílek toaletáku na důkaz že jsme tam byli. Někdo tam za skříní piškal. Nakonec jsme hráli medvěda, bylo to super. Když jsme dojedli večěři tak jsme dokoukali kocoura v potáčích. Druhý den ráno jsme se zabalili a udělali barikády, aby nemohla smrt vniknout dovnitř. My jsme šli na zahradu a udělali rituál a vyhodili všechny životy do vzduchu. Tím jsme jich vzdali a smrt nás pak nechala být. Za odměnu jsme dostali nášivky na kroje. Pak jsme šli pěšky na flixbus a pak domů!

Eliška

Litomyšl 17.-19.3 2023

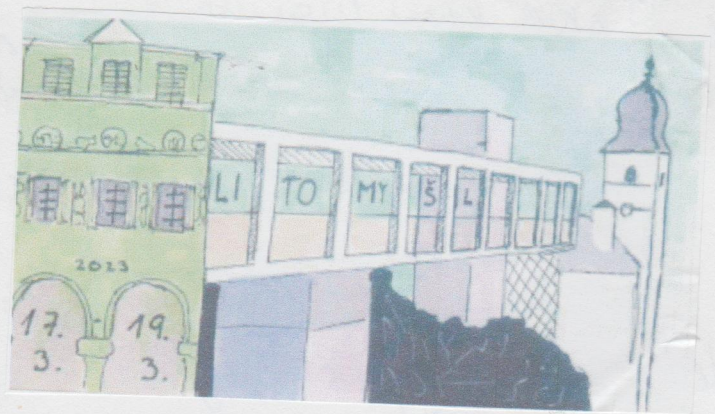
V pátek jsme se setkali na Hradčanské, potom jeli tramvají na vlakové nádraží Praha-Libeň a vlakem dojeli do Litomyšle. V pátek byl den vybalování a uvelebování se. K večeri byly těstoviny s rajčatovou omáčkou. Klubovna byla o dost větší než ta naše.

V sobotu byl k snídani rohlík pomazánkou. Po snídani jsme šli s vajíčkovou lesa kousek od Litomyšle. Do lesa jsme jeli autobusem. Na celý den do lesa jsme jeli autobusem.

V lese jsme se zastavili u kostela a napíšem Ave Maria kde byla pauza na svačinu. Cestou na klubovnu jsme jeli autobusem. K večeri byla čůčka s paňky a po večeri byla diskotéka. Na diskotéce se hrála hra židličkování a hrály se písničky na přání.

V neděli byla k snídani jáhlová kaše. Po snídani se vyrazilo do města. Za úkol bylo vybrat si památku nebo zajímavou starbu a ve tříčlenných skupinkách odpovědět na otázky: proč jsme si ji vybrali, jak na nás působí, jestli se nám líbí místo kde je postavená a co během ní vytkli. Po zodpovězení na otázky jsme se sami měli vrátit do 12:00 na základnu. K obědu byla zelňačka s chlebem. Po obědě jsme si měli jít za balit věci a vrátit vše do původního stavu.

Při čekání na auto bus jsme šli
do "Zámecké zahrady". kde bylo jezírko
a na něm se dala pouštět lavička. No a
s šimo hem se 20 minut před odjezdem
převrátila a skončil celý mokrý.
Krástěsti se stihl včas převléct a vše dobře
dopadlo. Cestou vlakem se hrálo městečko (Palermo).
Náš vlak měl 15 minut zpoždění protože vlak před
námi ne koho strčil. z vlaku jsme přešli na tramvaj a dojeli
na Hradčanskou.

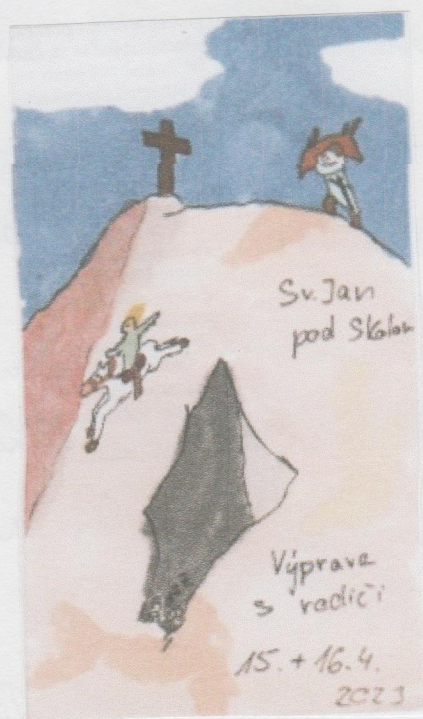
Reflex

SV. JAN POD SKALOU - VÝPRAVA S RODIČI 15.4-16.2023

V půl deváté jsme se sešli na smičovském nábřeží a jeli jsme v ložném počtu do vráše u Berouna. Potom jsme si zabrali nějakou hru kdy jsme si sedali po kruhu na sebe. Pododmětí na člověka na sebou jsme vynaseli do malé vesničky Svatoj Jan pod Skalou. Když jsme došli do vesničky tak si někdo mohl zkusit vystřelit lukem. Tak jsme šli na dlouhý výstup na vyhlídku nad hostelem. Začalo nám být zima, a hlad tak jsme popořili o kus dál rozdělát oheň. Učinku nazbírání dřeva kde všude bylo mokřej ale, reflexivně se to povedlo. Opili jsme vše co se dá opít (především chleba, klín, keramickou, párek, zeleninu, kukuřici, sýr, špič, úvec), potom jsem nás projel Jan na vláčku, a reptal se jestli se někde svět. A tak jsme nastoupili, a projeli jsme se po okolí dolů, přecharovali výhybky a pak jsme jeli zase zpátky. Jely jsme směrem Soborstu a šly jsme se vedle potůčku, až jsme došli do campu kde jsme si dali (dobrotky, pítí, vácina). Potom jsme se rozloučili s rodiči a kamarády a z cca 50 lidí nás zůstalo 9-2 toho 2 vedoucí. A už jsme se vydali směrem Soborstu, po cestě jsme poslali lamu. Potom jsme si jako děti hráli na křižáky.

Okamžitě po honění na hřbitvě jsme našli vodní pumpu.
Lase jsme nashbírali dřeva na oheň a postavili kámp a
posedávali jsme u ohně a já jsem křepel cibuli na
ramí zeleninovou polévku a šli jsme spát. Práno jsme
snědli polévku a hned jsme vyrazili směrem malá amerika,
a vyšli jsme do jednoho nepoužívaného dole a dohorce
jsme ~~zřejmě~~ viděli i zám nepopájen. Pak jsme měli
malou bojovku. Hned po bojovce jsme přešli do
druhé jeskyně a tam na Budovické spadla hlína
a myslím že všichni v tu chvíli dostali aspoň
malý šok. Posom jsme šli na malou ameriku. O
stalo se něco silného, neuvěřitelného oni křepel
Budovické vodopády. Už bylo skoro 16:00 Pak jsme
šli zase do sběru na vlak

SVOJSÍKÁČ

ANEB BÁRY BATOH

Sraz byl ráno v 8:00 hodin na nádraží Veleslavín. Poslední přišel Kuba. Pak se vyrazilo do divoké Šárky. Když jsme dorazili dostaly jsme informace a ty jsme si přečetli a pak

jsme hráli naši předpřipravenou hru pak jsme mezi 10:50-11:00. Bylo 6 stanovišť: Dřevorubci, taktika, zemědělství, pokrok, Malý Rufus a obratnost. U dřevorubců zlatonka vysypala Báře batoh protože si myslela že je ten batoh těch dřevorubců. Ale taky vylila všechnu vodu z Bářinyho Batohu aby zachránila toho dřevorubce. Mezi stanovišti jsme si zpívali, povídali atd. Na jedno stanoviště jsme šli do kopce a svítilo na nás slunce a tak jsme si povídali o zážitcích s vodou. Když jsme přišly tak jsme hráli hru s jinou skupinkou (jejich hru).

Vyhlášení probíhalo o 30 minut dřív v nástupu.

Všichni jsme sledovali jak chodí postupně od 12. místa. se zatanejím dechem!

Kosatky skončili na 8. místě a Lišky skončily na 5. místě. Rozdíl byl asi 7 bod.

Pak jsme vyrazili na bus zastávku a slabší kousky šly do Macdonaldů a ostatní jeli domů.

KONEC

psala zlatonka

12.5. - 14.5.

Výprava na Kóho ich

Když jsme se všichni sešli u met-
 na nahradčanské jeři jsme smonž na
 autobus a autobusem jsme došli do Strakonice, a
 ze Strakonice k Otavě. Když jsme došli
 k Otavě posbali jsme radly kávon a kopyny
 a postarily jsme kávy, nestaly jsme si a
 dali jsme si špekáčky a rohlíky. A šli jsme
 se vyprat. Když jsme se přelndily dali jsme
 si vlněnou s. misku (miskovkou) a směnovou
 marmeládu) která byla dost dobrá 9/10 ale
 mohli jsme si také dát špekáček se šerem.
 Když jsme vyjeli po prvních 30. nebích
 se kávon s khylym cvakli. Poš jsme želi
 docela klidně až k prvním jezím který
 jsme šjeli celkem v pohode a po něm
 jsme si dali bonny. U druhého jezí
 tkanička blbě slápnul a bolela ho noha
 (pověří se mji to se byla slomen).
 Poš když jsme želi smonž popozjeli dali
 jsme si oběť a míval sam na nás režiky
 pán. Když jsme želi dal tak žem se jst
 žika a marek cvakli na peržjích a
 taky se cvakla Gladoba s hinton.
 (mji podruki? Ale usiam sljzali jen asi
 2 km. a pak jsme se roodily a uvarily
 večerí (kštariny se clamon, omáčon a
 hilkon). Druhý den jsme vyjeli a projeli
 jsme se krdonou kávyjím. Také pán žem
 a nic omč se nestaly. Pak jsme žjeli do trč
 přelndily jsme se robdily a šli na slko
 odjeli domi. Psal žika

OTAVA 12-14.5. 1961

Česke stredo hori s korbojem 2-4.6.

Na výpravu do Českého středohoří jsme se šli na Hradčanské, kromě Zvonů. Ta se připojila až ~~na~~ Podbabi, protože jela rovnou z plančáku. Ten pak portiere dospávala mezi batohy, zatímco ostatní nakupovali. Jít, je to určitě, hned ten první kopec z Žitomiře byl nekonečný, jít k tomu před večer. Celkem se ale vyplatilo, to místo, kde jsme spali, bylo přímo nádhurné - ostatně

vzniká sami:

Ráno jsme vstali a před hlavním putovním se vydali na skálu Kočka. Cestou jsme ještě udělali odbočku přes biskupství a krásu vysočin jako já. Pak už se jen přešel jeden plot a byli jsme spátky na cestě.

Oběd byl na Hradčanské extra dlouhý, Bubuček u něj vytáhl drona a kdo chtěl, mohl si zalítat. My vedoucí jsme pak každou chvíli říkali nějaké kuriozity o Missourii. Tam ale naše společná cesta (dovazní) skončila, protože půlka z nás špatně odbočila. Tím pádem jsme neviděli skály a nedostali úpal.

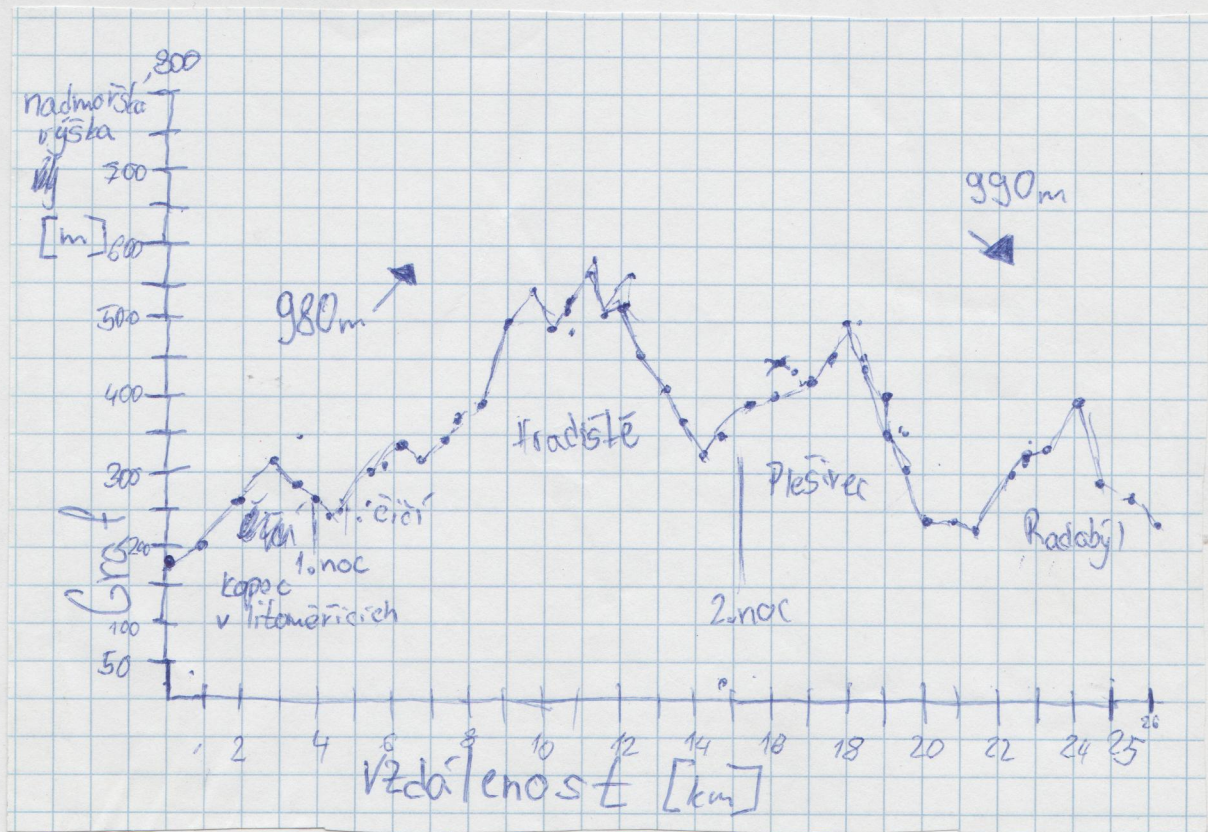
Před finálním vystupem na Plázevec (nebo Plisátec, dle Zlatovky) jsme se stavili v Tlučíně dovat vodu a potkali starého skauta. Byl vadaž ve 40. letech a povídal nám o tom, jak jzdili na lábov a na výpravu. Cestou ještě hrály škorabky proti Žižkám elektrinu. Škorabky vyhrály, takže jim Žižky musely dle uzavření sázky celý večer sloužit.

Hlavní útrnámí večera ale poskytl ohniště, kteri na nás vyprovokovali štílelo Rusy kamion. Ani to ale nezabránilo dobrou náladu a odhodláním, a tak se ráno po trůti švedli všichni, toho musel být úpal, a ušli nahoru na Plázevec sledovat východ slunce.

Další den jsme vylezli ještě na pár kopci, než jsme to

reparovali na ultradlouhý oběd pod Radobýlím, kde bylo odhaleno těma
 letopisného Labera: western.

Alp

Starba tábor 23.-25.6.2023

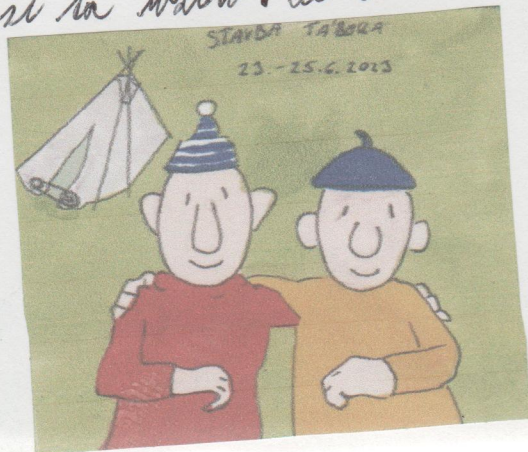
Pá: Přijeli jsme do vln a udělali jsme dvě skupiny jedna na stoupení
typí a druhá na večerní večeri nám trvala asi 1-2 hodiny dokončili jsme
sao tím postavil 3 typí potom jsme měli večeri po večeri jsme šli spát.

So: V sobotu jsme měli k snídani kaši potom jsme se rozdělily na tři
skupiny na dělení dřev na dělení kuchyně a na dělení jídla po několika
hodinách jsme byly svolány k obědu po obědu jsme měli malou pauzu a
pak jsme šli k jízdě v jezere jsme udělali masovou vlnu po
vykarpaní jsme ~~se~~ se šli vrátit k práci teď jsme dělali dřev, holiky
a kuchyně po 2 nebo po 3 hodinách jsme měli svácinu potom asi po 2
hodinách jsme měli večeri a pak jsme šli spát.

Ne: Páno jsme si dali snídani a pak jsme šli dostat spánek nějedy a stoupení
typí někdo dělal polichy a tak dále potom nás svolali na oběd po obědě
jsem šli do jezera kalyž jsme se vrátily a jezera tak jsme
si šly vrátit potom jsme na sedli a jeli do Prahy.

Teta

La mě se bylo super moc jsem si to užila. Teta

Tábor 2023

Western

Báťa

Alice

Bert

Zmela

Simon

Elis

Hroznijs

franz

Jirka

Vodniček

Teta

pinus

chilli

Jendou

Anička

REFLEX

MIKY

ONDRA

Vodniček

Frida

Zlatanka

Naruto

CHYTKA

Alja

Bub

1.7.

Pro některé byl dnešek první den co odjíždějí na delší dobu od rodičů pro některé jen opakování. Všichni jsme se sešli u klubovny a to i se stopáři (což byla komplikace). My děti a Zmrzka s Alpičkem jsme se vydali na cestu českou hromadnou dopravou. Ve vlaku jsme se rozdělili do týmů a dostali gamebook, jediná CTHačková hra soboty. Z Hanětína jsme došli po svých a začali vybalovat a chystat. Večer byl rozdělen na skupiny důležitějších prací. K večeři jsme měli cibulačku a pak byl zahajovací oheň, kde dostal Tkanička a Reflex šátek za splnění nováčka * Následovalo už je zubení a spaní.

* a každá družina své družinové vlajky.

Kocník & Hroznyš

2. 7.

Celé nedělní dopoledne se makalo a to na všech frontách. Odpoledne se pořádaly vodní hračky, což znamenalo: "RUCNÍK, PLAVKY, FLAŠKU A MIKRONY, JDEME K RYBNÍKŮ". Tkanička, protože měl svoji nohu tak jel s loděma a Buzem autem. Nejdřív bylo rozplavání a opravování plaveckých stylů. Dále jsme se rozdělili na Lišky a Kosatky. Lišky šli na lodi a Kosatky zachraňovali tonoucí a pak se to prohodilo.

Po večeri ~~byly~~ byly družimové programy. Lišky hráli bang a Kosatky aktivity a popelnici. A pak jsme šli spát.

Kodník & Hroznýš

3.7.

Když jsme se vzbudily tak jsem
stihl jehom půlku roz cvičky a proto
jsem šel s Daliborem a Natutem kectý
se k nám přidal na běh k tybníku
kde jsme se vykoupli. A když jsme se
na jedli tak jsme si zhlali CTH (Celostábo-
mova' knu) což byl BANG. Vteřně m živoze
a bylo to že každou hodinu u dost a berte život/nabí
a s heriff dostal každou hodinu dva životy/nabíje.
A pak byl oběd a CTH zkončilo a měli jsme jako
odpolední program m zpozování. A pak jsme odpočíva
li a pracovali až do večera a měli jsme věci
a si spát. A asi v jednu ráno mě vedoucí vzbudily na
hlídku od 1:15 do 2:15. Poč co jsem dokončil hlídku
jsem šel vzbudit Chilliho a šel jsem spát.

Jirka

4.7.

Když jsme se vybrdily tak
jeme si tři svačinky a poté pracovali
a někdy odpoledne jsme dělaly pudinky
(konkrétně s příchutí houčkové čokolády)
Ale potom jsme z toho stejně udělali
stejně blivajis (který byl de dobréj).
Prostě jsme z toho udělaly místo
houčkové pudinky s čokoládou sladkou
čokoládovou polevkou. Poté jsme si dali oběd
a jely do školy do CTH na papír. Vázaní
usli. a potom jsme šli k vyšetření
kde jsme si zaplavali a pak jsme
dělaly různé věci a šli spát.

zruka

5. Táborový den

Dnes máš poprvé vypeklo práca. Už dva dni máš varovali pred silnými bojmi a je pravda, že plachta na kuchyni a nadovonala jako Marulovo uvaření ego. To mám nezabránilo prájít od raních práci k balit ovam' trátku na hry, což vymydelely rádky v červenou nitku u Menturova. Lítky mají oranžové, kosačky ~~černé~~ černé a vedoucí knička (i když jame o hi barvě během vřemí nezabránilo na sobě jak i Babuška práci že je to odstín krasný prájem).

Kolem oběda přišla rovistovaná práctiz mračin, kvůli které se protáhlo poleďnáč. To většina lidí uvidala, měli totiž čas pořádně si přidělat uštku (dostali víc práctim dřevinovi). Pak ale přišel předstá, takže se v ránu ETK odehrála etapa - barvona' vodní bitva. Aby nemeli vředni jom barvu krepak, šli se jísti smouk do rybníka. Já teda u mých z toho nebyla, protože jsem ~~spala v kypu~~ ~~dobala o~~ ~~Vondračem~~ vymyšlela a chystala víc na sítějše' putáč. To mám pak ale stejne trvalo dlouho do noci.

Věcer mily program na starost rádky. V jidnom kypu se hrálo Bong (kembolnáč sketeim'), ve druhim Michičo Palermo. Pak už jím sly věčerka a spáček.

Alf

6-7. Taborový den

6 den tábora jsme odpoledne několik hodin před obědem zjistili se bude puták vedoucí nám dale 15 min na to aby jsme si stabilizovali igalky měli pravazane oči takže jsme jim myslili pomoc. Byla jsem 7 stanovist na azije stanovisti jsou vsehny skupinky se kani. Techny na kolech neby a vidimo Teda nico rano kousk nlez bylo a musel jet do nemocnice. Kdyz jsme dosti namisto kde jsme meli prespravat tak jsme si varit spozeli a kuskas potom jsme se stihli sedit a spat.

7 den tábora jsme se stabilizovali a varily puding potom jsme se vydali do Marctina. Kdyz jsme dosti do Marctina tak jsme se tam sekali sse stanovisti oddelen. Hvezda e jenom se 2 hodina) potom jsme krali kure kde nas veduci savubli no misto, my jsme se stihli mista meli dostat na dnyky mista a pritom jsme na rukou meli koupit obuny gny psi vykrat pes musel snazit sthnout dukemno bymze po kure jsme se mohli jet noco koupit potom jsme meli svacu. Po pravnem jsme vyrazili do kalesya st jsme asi 2 hodiny kdyz jsme pristi tak jsme sth do rybnikar potom jsme meli receni, nasch sth jsme se sedit a spat.

Teda

8. den lábova

8. den pre poci a poprali. To znamenalo, ze u pani pre si promluvil o tom, co by se mela zachovat ~~adit~~ kazdeho cloveka zleprout, aby mohl stibat a odlozat, ze se chodi jako stant/shantla. Odpoledne kazd meli vsichni vyprano pre a nuli zdravotne u vybrtku. Bylo velke vedro a kazd pre vybudu zacali puvodneim zachov konovho, co jone se belom tabora naučili o vonovšem. Po zchlazení jone se rozdělili na kisty a kosalky. Já jone nejavič s kosalona probitala co maj znal z zdravotne letovničky a vonovšema s Bubáčkem rezim s listami probitali zachov konovho, přišup k besedování a oláčování houbičku. Pak se kisty s kosaloni probavili po zchlazení v vybrtku. Vybrtku se program protáhl a následně plavili stoly z odbody plavání. Pak jone se vratili do tabora a dojedali jone rezedim, co jone měli k obědu. Po večerním nástupu přišlo na řadu dobová olota. Dil se nacházel v malé kabině, do které bylo bílým 7 minut nitě ločil nádobit a vit si jedm kuličk olota. Když měli všechny jny vyčesno, kazd se olota rozlopiło na katiči a byla satež o to, kdoz olota umodeluje co reflexi věc. Satež vyholy kazd se jmerem Zmrsta a Bubáček. Dale jny umodelovaly napukla podtom nbo olota a kepee. Strom nel přirodně byl kumpáč.
Při byla večerka a šli jone zalist do opáčctm a celol si něco hezkeho zdat. Dobrou noc. ♥

Zapsala

Zmrzla

VSUVKA: 11.7.23 NAVŠTÍVIL TÁBOR ŠULDA.

ZA VEDENÍ STŘEDISKA PPLK. VALLY PŘEJE

SMŮLE ŠTĚSTÍ!

Gulda

9. den tábora

Já osobně, jsem stála do služby, takže nic extra. Ostatní si procvičili atletickou abecedu a pak šli na naše množství pomazánky a to tučňákovou a ředkvičkovou. Jako vždy ráno byly práce a pak na osvěžení našeloval přeslazený mrkvový salát. V CTH týmech jsme si měli většinu dne vařit sami, dopadlo to vlastně docela dobře. K obědu byly burtguláše všichni jsme dopadli ~~úspěšně~~ úspěšně jelikož se všechno dalo jíst. Po poledňáku jsme hráli citadely (Daliborova hra) při které jsme se dostatečně unavily. K svačině byl pudink opět námi vařený, tentokrát, ale na kamnech. Systém fungoval jako v Masterchefovi. Plachta skrývala ingredience, nemohli jsme sáť použít sty 1. Naber co nejvíce jinak bychom ztratili body. Pudinky byly 3 vanilkové, čokoládový a vedoucí měli karamelový. Pak se šlo pod HKŠku a to holky kluci mezitím vařily. Holky se tím pádem myli co nejrychleji, aby měly něco pozorovatelného, následně se šli myt kluci. Večer byl ohýnek, no spíš oheň byl noc pěkný. Na začátku se slibovalo a to světlušky a vlčáta, přecháňovalo se, rozdávali se odborky a výzvy a samosebou se zpívalo. Pak se šlo chmět. zzz...

Vodníček

10. Den tábora

Ráno byla rozvídka a připálený poryč, já nemám co říkat, já jsem "da je jako doprovod pro vodní Ráno byly rami práce jako vždy. Dopo pod vedením Ali, mně, Lucia a Bairy. byl triathlon. Nebyl úplně ledajaký, protože 1 disciplína byla jízda na lodích druhá plavání a poslední běh. Po obědě se mabrali pazvítka. Vylosovali jste si 2 kartičky a na každé bylo jiné zvíře a měli jsme namalovat pazvítě smíchané z těch dvou. ~~Po~~ Po svačině se pořádalo lovení psance. Psanci byli různě cenění Bub a Vondraš byli za 3 dolary Apík za 2 a my děti za 1. Myslímy že vyhrála Hroznyš a Ali. Večer byla polivka. Když odbila pozdější hodina tak jsme se rozdělili na holky a kluky. Na program se lidi buď zabíjeli, nebo masírovali.

Pak se šlo spinkat.....

Ne, to není konec. Naše rádiznyňovský tým bylo vzbuzeno něčím o půlnoci s tím že máme výsadek. Vzali jsme si mikiny, flašky baterky a do dvojice mobil. Bub nás hodil do auta a všelijak nás zarmotal. Pak mě s Hroznyšem vyhodil na cestě a Ali s Bairov ještě odvezl jinam.

My s Hroznyšem jsme došli holčkám bylo, ale špatně, tak pro ně Bab sjel."

Pak jsme šli spát i my... konečně
Vodniček

12.7. 12 Denů Náboru

RAŇNO BYLO MRAZIVÉ. MĚLI JSME ROZCVÍČKU
A KE SMÍDAMI JAHLŮVOU KAŠI. RAŇNO JSME TAKY MĚLI
ZAČHRANĚ PRÁCE (ZNIČILI A POSTAVILI TÍPÍ).
PAK BYLA SVAČA A BRAMBOLL. K BRAMBOCU
MUSIM ŘÍCT ŽE SE VSICHNI TROCHU ROZ-
HAĎALI, PROTO ŽE SI PREJ^{OO} NARUTO VY-
MIŠLEL PRAVIDLA VE HŘE VŽ V PRŮBEHU HO
K OBĚDU BYLI VÍVAR (MŇAM MŇAM)^{OO} S KURŇA-
PA PŘIKOU. ~~PO ODPOLEDNÍM KLIDU JSME ŠLI K~~
~~ŠKODA ŽE SE OBĚD TROTÁCH AŽ DO~~
DVOU. VE ČER JSME MĚLI M.K.S (SPRCHU)
A KYTARU^{OO} A PAK ŠLI SPAĚT.

Mle
Miky

13. 7 13 den tábora

Ráno jsme se vzbudili a šli na
Rozvíčku kterou měl Bub. Po rozvíčce
jsme si měli čistit zuby ale místo
toho Bub hodil Bleska do Laguny.
Pak jsme si teda čistily zuby
a šli na snídani. K snídani byly
Rohliky s tuňákovou pomazánkou
a AJ varem. Naruto po 1000 letech
si dvakrát kouzl do rohlíku s tuňákem.
Potom byly ranní práce. Po ranních
práci byla svačina - jogurt. Po
svačině MĚL BATMAN svoji HRU NO
A jako hru jsme hráli štábi. Nejdřív
~~jsme~~ vyhráli holky pak kluci a pak holky
A to jsme hráli jednu hru. Potom
byl oběd - Rajskou a italský rizoto.
Potom jsme hráli takovou Hru NO ta
byla o tom že v lese byly pikfogra-
mi rčení a ty jsme měli poznat a
bezmluvením panto mimicky ukázat
ty rčení a za to byli body

POTOM byla svačina - banán

Potom jsme šli do rybníku a potom byla

večeře - čocka Potom jsme hráli

takovou hru - zvířátka potom byl
nástup a večeřka.

Chilli

14. 7. 14. den tábora neprobíhal obyčejně už od začátku. Nejdřív byla rozsvícena ale po ní má následovat snídani a teď byl nástup a po něm jsme si museli balit na celodenní (závěrečka) a až potom byla snídani. Všichni měli hlad ale potom už následovali chlebi s marmeládou takže se všichni nacpali a mohlo se vyrazit.

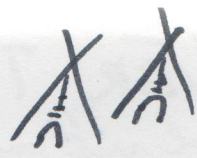
1. šli výbusem cíci (Linda) a šli o 54 min dříve než následníci (Hrozuf) kterí šli 2. ti šli o 6 min dříve než kořenové (Alice) a ty o 11 min dříve než černí šipy (Bára). Byl to s říkací záved rozestupy byli dani počtem zvířátek 1 zvířátko bylo 6 min. i když dohánění cíci se zdálo možné ale následníci je skoro dohnali. ale i přes velké napětí se pořadí nezměnilo ale i černé šipy dostali moc dobrou odměnu a to dost po té jsme všichni vyrazili zpátky do tábora přes Radějov letný je také 3 km od tábora kde na nás čekali vedoucí až na Alpika kterí šla s náma bylo to 12 km a užli jsme to za 4 hod.

Vrátili jsme se dříve než se čekalo takže jsem ještě s Lindou stihli naplnit veči u studánky což nám trvalo 1 hod a 30 min. potom byla hra kde bylo úkolů nasbírat co nejvíce věcí které byli různě bodované vyhrála Frida která měla hadinky s vodotryskem. potom byla večeře což byli tortilij a potom slibaly kde slibovala Štěpka, Zlatonka a Chytřej. Potom byli písničky a Linda nám řekla něco o hvězděčatech a šlo se spát.

Bára (přep. s Alp)

15.7.

XV. DEN TÁBORA

Když veškeré se dostal, nic nestihnete. A ten to den se
 stávalo snah žestě parolaji. Plušen am nikdo parolaji
 melundil, dvojiari, Timon, Reflex a doleš opang kasolito
 dolešho dila, sočali nejok parol kumpicu. Čok to poloualy
 Bule vsedndil, rozrušit a trochu dohnol, i čok ale
 čast dne nenárovně mmirels, ho spise. Čim nelyla...
 veškejš elilešoj ohen se tohā kol protihl, že pīspōm se
 lylo nīu rez mubnī.

FOTO
 SLIB
 ZLATON K4 Q

Před obědem se tedy trochu
 lehalo, trochu moko, aby se
 lylo pīpřavok no no pīžerš
 modicū. Čoledněk jādle no
 pīpřavok stanovist: oclupisimī,
 dřevāna, mikro-mastovicka,
 kosa sberko aj.
 Kol 15. hod. jāt sōmoli ngīstet
 modicovē a vīšimī i konec
 vsehō spjstānī nelyal konce.
 Mīst hermīch stanovist ale
 vsehō oděti do mylenika, avo
 rīplavē vīšimī. V tento den tohā
 měnī spūll Elzen-Bolerec
 nomerika silylyh 33,6°C. PELLU!

... se mělo nic dělat, jen čekat no spim. Čok nō polle sestm
 a vōšny, vīšimī (čokoneka) a hlavnošmī vīšimī nelyal ohen-
 hlavnošmī i vīšimī. Krom čen a diplomu jeme no rodite i
 modicovē, aby nely vīšimī oddilem. Zlāva, lranī, čen, kumy
 zely aj do nōu, sočimo vely vedomū dāvolo 2 v vsehō
 modicovē. Některū hrad odjeli, jāt tli spōt. Klid, joloda a
 čen vohlo čty Kolon. To žestě mōžnī s chabrnymī Sōny
 vīšimī, jāt je nōmī kōmžē vīšimī.

16.7. NEDELE: ZAČER TÁBORA SMĚLY 2023

... led druhé ráno vstal vst' mozný rítu, který do real sušit, co se semel. Průběh bouře nové vlti rítuim moditarských stonit. Když se led oemé vřičku stěli se knihy na kofe a buchty, mnozí se nové pokoušeli a ~~st~~ mizony a vyrovnaný výnos. Slabší, počasí nás pomstilo. Poč jsme dělali různé věci, celkem ale nic, protože se vřičku lmlili a postupně odjížděli. Nejlepšími byli obršeni jako Tomášovi či Bláškovi, kteří poslední. Dojel i Miloš s kuby, předval sčlonitě a my se vydali vřičku sčlonit do kulubovny střit sčlonitě vybarvení. Snažili jsme se na dálnici shromáždit.

Pro vřičku jsme došli a oš do smy pokřičeli se kulubovny různé věci, suochi jedli, poridit...

Tělo to byl poridit - počasí nás prověřit, ale nestřikto. Snažili jsme se kopat do Hala, jesti nepůžeme vřičku nové - křičku nové nás lesso alty... Ibel bylo měně a nejlepší kulubovny výpomoc, toč toč bylo to vřičku. Bylo se vřičku nové, ale snad nové nové (výnosní) se stane vřičku a křičku křičku vřičku a stonit stonit. Inoch. Sponou Boží!

ZAPSAJ VANDRÁK

NA PŘÍČ PRAHOU PŘES 3 JEZY E BOURÁNÍ KVĚLBŮ 28.9.2023

Klasicky jsme se potkali u víře, abychom se před račátkem volního spluti podívali na nějaké ty staré. Na startu se nás objevilo víc, než bylo původně hlášeno, ale Fridovy jsme rozstřeli po lodích a díky smatku v Brontě riskali i takové sřičení, abychom potkali relativně volnou vodu.

Tu jsme využili k oš osření aktivity „mamoi svoje diti“. Ve vodě jich mezi plácáním vody všude kolem, škrábáním mezi rafty a střídáním od vlastních maminek skončil ve vodě každý křič (a nejvíce Dubačič, který to stejné všechno račal).

Po dopluti se silní kusy ještě sešly u klubovny na sboreni starých kvělbů, abychom časem měli novou klubovnu. Shazovala se střecha, instaloval se dočasný plot a tahalo ven spousta křičků. Já většinu času kopala díru.

Na konec dne byla i (sladká) odměna: rozdělali jsme ohně a každý si mohl udilat křiči dozpyta.

Alp

29.9. - 1.10

Výprava Český ráj

V pátek jsme se sešli na Hradčanské. Do Českého ráje jsme jeli tramvají a dvěma vlaky. Potom jsme se rozdělili na vltušky a skauty. Skauti šli nakupovat do Kauflandu. Mezi tím co skauti nakupovali, vltušky hledali kde se utáborit. Po nákupu jsme se

vyškrábali ke místu kde jsme tábořili a začali vařit večeri a stavět tarpy, protože mělo pršet. Ke večeri byla mexická pochoutka a pak už jsme šli spát. Ráno

po snídani jsme se zabalili a vydali se na cestu. Došli jsme ke vyhlídce a dobrovolníci vylezli na vršek. Poté jsme vyrazili směr Valštejn, kde jsme si mohli doplnit pítí a kouknout se po okolí. Další zastávka byla hra Mravenci v medu, kde se všichni pokopali. Dále jsme si v parálku dali oběd a potom popošli dál ke zámku Hrubá skála.

VSTUP
zahradka
recepce
I. nádvoří Kastelán
rokle
Křídlo Smiřických
II. nádvoří Zámek
restaurace
WC
terasa
Vandráčská křídla
Sedn. Spis

DĚTI DO 10 LET ZDARMA

HRUBÁ SKÁLA
ZÁMECKÝ HOTEL

VSTUPENKA 20 Kč

29.9. - 1.10. 2022

Další zastávka byla koupání, kde se polovinu nechtělo do vody. A pak už jenom najít místo na spát, udělat večeri což byl kuskus a poté už jít jen spát. Ráno jsme se trashedali, Helča všechny ošetřila a vyšlo se. Cestou jsme potkali skansen uprostřed pole. Potom malá zastávka sbírání jablek a bruselky, čekání netrvalo dlouho a šli jsme zase dál kolem řeky. Vyspřhali jsme k pozůstatkům hradu, které tam nebyli. Další svačinka byla mrkev, kterou jsme snědli u skal a špinavého rybníka. Potom se všichni těšili na skvělou zkrátku, z které se stala ta nejhorší varianta. Už jsme se nemohli dočkat na oběd, který byl před zastávkou vlaku. Poté už jen dojet zpátky na Hradčanskou, ale trochu se nám to zkomplikovalo, když jsme ve vlaku zjistili, že máme zasedlá místa i přesto, že jsme měli místenky. Tím pádem jsme seděli na zemi mezi vagóny. Když jsme šťastně dojeli na hlavní nádraží stačilo už jen nastoupit do plně tramvaje a hurá na Hradčanskou, kde jsme se všichni rozloučili a jeli domů.

Hroznyš
Bára

Procházka mezi skálami po Hrubé skále →

PODZIMKY LIPNO 2023

25-29.10. 2023.

Sešli jsme se v 15:30 na Hradčanské
a jeli jsme do základny na Lipně.
Byla už tma. Alpink nám řekla, že
máme spočítat všechny dveře, okna a
modré věci. Druhý den jsme šli na
13 kilometrů a večer jsme se koukali
na film Coralina a svět za tajemnými
dveřmi. Třetí den přišlo a tak jsme
měli rozsvička v posteli. Nemohli jsme
jít ven tak jsme vyráběli animace.
Holky z modelíny a kluci z papíru.
Bylo to bezva. Potom odpoledne
jsme šli na výlet. Jenomže furt
přišlo a všem byla zima. Tak jsme
se vrátili do klubovny. Když jsme
vrátili, byla bojovka o Coralině.
Čtvrtý den jsme se rozdělili
na kluky a holky. Holky šli ze předu
a kluci ze zadu. Když jsme
se potkali zahráli jsme si
vybiku a přetahování. Holky vyhráli
přetahování a kluci vybiku.
V neděli jsme brzo ráno

odjeli do českého Krumlova. Tam jsme dostali
mapy, a podle služeb jsme chodili plnit úkoly
které pro nás připravili vědci. Potom jsme
si daly oběd a nasedly do vlaku
a viděly jsme se s rodiči.

Stela

Výprava do Českákalice

Náš oddíl vyrazil vlakem ve pátek odpoledne a ve vlaku jsme se koukali na film *Ratatouille*. Do klubovny jsme dorazili sáhnou. Nejdříve jsme si vybalili, pak jsme šli do jídelny kde jsme se navečeřeli a pak jsme šli spát.

Ráno jsme si ve sněhu dali rozsvičku kterou vedl Lvěta. Po snídani se celý oddíl připravil na celodenní výlet, každý si vzal ke svачině přesnídávku a hrušku.

Odjeli jsme vlakem od klubovny asi 18 km a naceli jsme se sáhnou. Cestou jsme si opekli buchty a prohlídli srúcerný domeček, pak Balíččino údolí a potom

Viktorčin splav! A slatorka při náletu skočila se srúsu!! Když jsme přišli a dali si mokré oblečení sušit, tak jsme se navečeřeli a potom jsme všichni začali klepat smetanu, aby chom měli máslo na sůbra k snídani, hodně dětem potom strasně boleli uuce. Ráno podalší rozsvičce ve sněhu a snídani jsme si začali balit a uklízet klubovnu. Po úklidu jsme šli bez vedoucích zahrát hru na body který rozdávali nádkyřě. Po hře jsme už vyrazili na mádraš a odjeli vlakem do Prahy.

Terda

Výprava Prahou plnou Strašidel

Výprava začala na místě jako vždy - takže na Hradčanské v 9. Z ní jsme se pak tramvají dostali na Vyšehrad, kde jsme pak potkali 2 bytek oddílu. Pak jsme prošli celý park až ke Stadionu Strahov, kde jsme našli zvláště VYSOKÉ věže a pod nimi zvláště "jezíčko", a tak jsme tam přiběhli a klouzali jako šilenci. Dali jsme samozřejmě soutěž, kdo se dá l do kůže (vyhrál Naruto). Pak jsme šli kolem lanovky dolů a prosili Vodušku o svezení, ale to nás přešlo potom, co jsme viděli frontu. Tak jsme raději hráli kůzhe hkyu sáhydětí a pak už do ska utského Institutu, kde jsme čekali 2 hodiny. Potom byl už show time a šli jsme za Strašidly. Soutěž dopu dlu. Nejlepší 2 kategorie A byly Slepiče (36 místo,

7
Zároveň, Žrout, Ben, Vojta, chilli) a za
kategorii B hrobari: (12. místo, vodník/
Zlatonka ohněra) Na konci závodu
jsme se všichni posbavali
postupně v Bageterii a mohli jsme
na vyhlášení, kde mimo jiné byla
ohnivá show ("to umíme taky"-nejmenovaní
členi odílu). Ale nezůstali jsme na
výsledky, protože to hrozně okecávali
a jeli jsme uhazení, ale šťastní domů.

Chytřej

Frida
(Bez vázové !!)

Popeláčka

Tam dole
si přeji